

Кюмюрджия и пералникъ.

Единъ кюмюрджия падналъ на една хижа и молилъ са да седи тамо заедно сасъ пералника, що пере дрѣхи на чело-вѣците. А пералнико му рече: „Брате, азъ не мога да сѣдя сасъ тебѣ наедно, защото ма е страхъ и са боя някой нещо, щото азъ обелямъ и испирамъ, а ти някакъ да не го учернишь“.

Примѣчание :

Тая басень показва, защо онези хора, щото не ни уйдисватъ на обичая ни и на разума ни, не е възможно тямъ да сѣдатъ заедно и да бадатъ любезни приятели.